

સર્વે ધર્મનો મૂળ પાયો છે

સર્વે ધર્મનો મૂળ પાયો છે, પંચ મહાવ્રત સંસ્કારે.
 મન-વચ-કાયા ને બુદ્ધિથી, 'અહિંસક' રહેવું સંસારે.
 મન-વચ-કાયાનાં 'વ્યવહારે', 'સત્ય' જ કહેવું ઉચ્ચારે.
 મન-વચ-કાયામાં નિશ્ચયથી, સંઘરવું ના વિચારે.
 મન-વચ-કાયાનાં વર્તનથી, ચોરી ન કરવી આચારે.
 મન-વચ-કાયા ને અંતરથી, બ્રહ્મચર્ય હો વ્યવહારે.
 અણુવ્રત-મહાવ્રત વર્તી જીવ્યે, પરમાણુ ચોખ્ખાં થાયે.
 બાહ્યાચારો સુરભે તેની, કાયા 'મંદિર' કહેવાયે.
 પ્રાકૃત સંસ્કૃત શુદ્ધ સ્થાનકમાં, સ્વાતમ્ ભગવન્ સિઝાયે.
 જે દેવળમાં દેવ પ્રગટ છે, અરિહંત દેરાસર થાયે.
 આખું પુદ્ગલ ઊભું થયું છે, એક 'વિકલ્પ'ને આધારે.
 સર્વે રોગનું મૂળ કારણ છે, કષાય સંગી વિકારે.
 રાગે-દ્વેષે ફરતાં ચિત્તે, મોહે ઝેર જ પીધાં રે.
 અહમે ચોળી ચીકણું કીધું, ચીતર્યું વિશ્વ જ આકારે.
 અનાદિથી ઊકળતું પુદ્ગલ, કેવળ આત્મ સ્વ-પદ ઠારે.
 તન-મન-ધનમાં લબ્ધિ લાવે, 'દાદા' અસીમ જયકારે.
 'દાદા'-કૃપા થાય તિયારે, જઈશું અનંત ઓવારે.
 નિરાકારી અ-વિકલ્પી છે, શુદ્ધાત્મા નિર્વિકારે.
 નિશ્ચય-માર્ગે મહાઉપકારી, ઐશ્વર્યાનંદ ઊભરાયે.
 જોઈ-જાણી અનુભવી શમતા, ભવ્યો જાશે ભવ-પારે.
 જ્ઞાનસ્વરૂપ મૂળ આત્મા જે છે, તે આ સર્વ ક્રિયા જાણે.
 કિંતુ આ સઘળું પુદ્ગલ છે, કેવળ આત્મરમણ તારે.

કેવળ આત્માની બાહર છે, પ્રયોગ ઉદય આધારે.
સત્પુરુષો નિર્મળ હૃદયે, અયોગી થ્યાં આ સંચારે.
તીર્થંકર પણ સિદ્ધ થયા છે, 'સ્વરૂપ'-સિદ્ધક 'વિજ્ઞાને'.
પંચાજ્ઞાઓ વર્તશે જેને, જાતે મહાવીર બની જાશે.

